

nej Wytwórczości, Biuro Studiów i Projektów Przemysłu Zabawkarskiego, Związek Izb Rzemieślniczych i Zakłady Doskonalenia Rzemiosła powinny w tematach swoich prac uwzględnić w szerszej niż dotychczas mierze stosowanie surowców wtórnych.

§ 2. Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Drobnoego w opracowywanej dokumentacji konstrukcyjnej oraz w dokumentacji na narzędzia tłoczne powinno w jak najszerszym stopniu brać pod uwagę możliwości stosowania surowców wtórnych, a w tym celu:

- 1) ustalić w uzgodnieniu ze zlecającymi w oparciu o plan opracowań konstrukcyjnych i technologicznych na 1953 r. zakres stosowania surowców wtórnych, w szczególności przy opracowaniach galanterii metalowej, wyrobów metalowych, zabawek i artykułów gospodarstwa domowego;
- 2) przedłożyć wyniki prac określonych w pkt 1 Ministerstwu Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła (Departament Techniki) w terminie do dnia 15 sierpnia 1953 r.;
- 3) ustalić przy opracowywaniu rocznych planów na lata następne zakres asortymentów, których produkcja opierać się będzie na surowcach wtórnych.

§ 3. 1. Wzorcownia Drobnej Wytwórczości przy zakupie wzorów zarówno importowanych jak i pochodzenia krajowego powinna kierować się możliwością produkcji według tych wzorów w oparciu o surowce wtórne.

2. W celu skutecznego upowszechnienia stosowania surowców wtórnych w produkcji przemysłu drobnego zobowiązuje się Wzorcownię Drobnej Wytwórczości do opracowania katalogów artykułów, które mogą być produkowane z surowców wtórnych, w następujących terminach:

- 1) galanteria metalowa — do 1 sierpnia 1953 r.,
- 2) artykuły gospodarstwa domowego (metal) — do 1 września 1953 r.,
- 3) artykuły gospodarstwa domowego (drewno, wiklina i rogożyna) — do 1 września 1953 r.,
- 4) galanteria skórzana — do 1 października 1953 r.,
- 5) narzędzia rzemieślnicze — do 1 września 1953 r.,
- 6) artykuły biurowe i kreślarskie — do 1 września 1953 r.

3. Co do asortymentów nie wymienionych w ust. 2 Wzorcownia opracuje i uzgodni z Departamentem Techniki harmonogram w terminie do dnia 31 lipca 1953 r.

§ 4. 1. Biuro Studiów i Projektów Przemysłu Zabawkarskiego zobowiązuje się do rozszerzenia asortymentu projektowanych zabawek, których produkcja może być oparta o surowce wtórne, a w szczególności zabawek

metalowych, drewnianych, włókienniczych, skórzanych i gumowych.

2. Biuro Studiów i Projektów Przemysłu Zabawkarskiego w terminie do dnia 1 sierpnia 1953 r. opracuje zakres stosowania surowców wtórnych do projektów zabawek przewidzianych na rok 1953 oraz w terminie do dnia 31 sierpnia 1953 r. zakres stosowania surowców wtórnych dla wszelkich zabawek produkowanych przez przemysł zabawkarski, podległy Ministrowi Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła.

§ 5. Związek Izb Rzemieślniczych w pracach badawczych i Zakłady Doskonalenia Rzemiosła w pracy warsztatów szkoleniowych oraz w programach nauczania powinny przewidzieć zagadnienia technologii surowców wtórnych oraz tryb ich pozyskiwania.

§ 6. 1. Dla zapewnienia wykonania zadań, określonych w § 1, Centralny Zarząd Zaopatrzenia Przemysłu Drobnoego obowiązany jest systematycznie przekazywać jednostkom wymienionym w § 1 materiały dotyczące wszelkich surowców wtórnych, a w szczególności materiały wynikające z bilansów sporządzonych przez wojewódzkie komisje planowania gospodarczego.

2. Zakres materiałów przekazywanych stosownie do ust. 1 powinien być uzgadniany z Ministerstwem Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła (Departament Techniki).

§ 7. Upoważnia się dyrektora Centralnego Biura Konstrukcyjnego Przemysłu Drobnoego oraz dyrektora Biura Projektów i Studiów Przemysłu Zabawkarskiego do bezpośredniego pozyskiwania w wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego ilościowych i jakościowych danych w odniesieniu do surowców wtórnych, mogących być użytymi do opracowań, wynikających z zatwierdzonego planu produkcyjnego wymienionych jednostek.

§ 8. 1. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego powinny udostępniać jednostkom wymienionym w § 3 ilościowe i jakościowe dane, wynikające z bilansu surowców wtórnych, oraz ułatwiać pozyskiwanie wzorów lub prób.

2. Niezależnie od współpracy z wydziałami przemysłu prezydiów wojewódzkich rad narodowych wojewódzkie komisje planowania gospodarczego powinny udzielać jednostkom wymienionym w § 1 wskazania co do wykorzystania surowców wtórnych, znajdujących się na terenie województwa, w oparciu o przeprowadzoną analizę potrzeb rynku.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła: A. Żebrowski

784

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKUPU

z dnia 25 kwietnia 1953 r.

w sprawie trybu i warunków przyznawania obniżenia obowiązkowych dostaw mleka.

Na podstawie § 10 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw mleka przez indywidualne gospodarstwa rolne i mleczarskie (Dz. U. Nr 22, poz. 144, Nr 48, poz. 319 i Nr 51, poz. 337) i § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw mleka przez spółdzielnie produkcyjne i ich członków oraz przez inne uspołecznione gospodarstwa rolne

(Dz. U. Nr 28, poz. 193, Nr 48, poz. 320 i Nr 51, poz. 336) zarządza się, co następuje:

§ 1. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka mogą być przyznawane właścicielom lub posiadaczom indywidualnych gospodarstw rolnych lub mleczarskich, spółdzielniom produkcyjnym i ich członkom oraz innym uspołecznionym gospodarstwom rolnym oprócz gospodarstw rolnych, podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych, które:

- 1) prowadzą wychów cieląt (cieliczek, buhajków), zakwalifikowanych do hodowli od krów nie zapisanych do ksiąg hodowlanych;
- 2) prowadzą wychów cieląt (cieliczek, buhajków) od krów zapisanych do ksiąg hodowlanych;
- 3) prowadzą wychów cieląt zakontraktowanych przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa państwowe;
- 4) posiadają buhaje „B” z białym świadectwem uznania lub buhaje „Z” z żółtym świadectwem uznania.

§ 2. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka przewidziane w § 1 przysługują w wysokości:

- 1) 200 litrów mleka za każde cielę zakwalifikowane do hodowli;
- 2) 300 litrów mleka za każde cielę, pochodzące od krowy zapisanej do ksiąg wstępnych lub ksiąg głównych;
- 3) 300 litrów mleka za każde cielę rzeźne (cielickę lub buhajka) oraz za każdą cielickę hodowlaną, zakontraktowaną na wychów przez upoważnione do tego przedsiębiorstwa państwowe;
- 4) 400 litrów mleka za każdego buhaja „B” z białym świadectwem uznania;
- 5) 200 litrów mleka za każdego buhaja „Z” z żółtym świadectwem uznania.

§ 3. W przypadku gdy na jedno cielę przysługuje obniżenie obowiązkowej dostawy mleka z kilku tytułów, przysznaje się tylko obniżenie z jednego tytułu (wyższe).

§ 4. 1. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka przewidziane w § 2 pkt 1 i pkt 2 przysługują gospodarstwu rolnym lub mleczarskim, jeżeli cielęta, których wychów stanowi podstawę obniżenia:

- 1) znajdowały się w tych gospodarstwach w czasie od urodzenia do sześciu miesięcy;
- 2) zostały zakwalifikowane do hodowli.

2. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka przysługują tylko wówczas, gdy wyliczone wyżej warunki zachodzą łącznie.

3. Obniżenia stosuje się w roku, w którym urodziło się cielę, a jeżeli cielę urodziło się w IV kwartale roku i gospodarstwo nie korzystało w tym roku z obniżenia obowiązkowych dostaw, obniżenie stosuje się w roku następnym.

§ 5. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka z tytułu zakontraktowania cieląt rzeźnych lub cieliczek hodowlanych (§ 2 pkt 3) przysługują od dnia zawarcia umowy kontraktacyjnej.

§ 6. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka z powodu posiadania buhaja (§ 2 pkt 4 i pkt 5) przysługują wyłącznie na rok, na który wydano lub przedłużono świadectwo uznania buhaja.

§ 7. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka określone w § 2 pkt 1 i pkt 2 nie przysługują, a przyznane cofa się w razie wyzbycia się lub poddania ubojowi cielęcia (cieliczki, buhajka) przed upływem 6-miesięcznego okresu chowu.

§ 8. Obniżenia obowiązkowych dostaw mleka z tytułu zakontraktowania cieląt rzeźnych lub cieliczek ho-

dowlanych (§ 2 pkt 3) nie przysługują, a przyznane cofa się w przypadku niewykonania warunków umowy o wychów i dostawę cieląt rzeźnych lub cieliczek hodowlanych.

§ 9. 1. Wnioski o obniżenia obowiązkowych dostaw mleka należy składać do prezydium właściwej rady narodowej w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym przysługuje obniżenie.

2. Do wniosku należy dołączyć dokumenty, uzasadniające obniżenie obowiązkowych dostaw mleka (zaświadczenie gminnego lub powiatowego instruktora rolnego, świadectwo uznania, potwierdzenie zawarcia umowy o chów i dostawę cieląt rzeźnych, odpis umowy o wychów i dostawę cieliczek hodowlanych).

§ 10. 1. Decyzje w sprawie obniżenia obowiązkowych dostaw mleka właścicielom i posiadaczom indywidualnych gospodarstw rolnych lub mleczarskich wydaje prezydium gminnych (miejskich) rad narodowych na wniosek zobowiązanego do dostawy.

2. Decyzje w sprawie obniżenia obowiązkowych dostaw mleka spółdzielniom produkcyjnym i ich członkom oraz innym uspołecznionym gospodarstwom rolnym (oprócz gospodarstw rolnych podległych Ministrowi Państwowych Gospodarstw Rolnych) wydaje prezydium powiatowych rad narodowych na wniosek zarządu spółdzielni, członka spółdzielni lub kierownika gospodarstwa uspołecznionego.

§ 11. O decyzji prezydium właściwej rady narodowej, przyznającej obniżenia obowiązkowych dostaw mleka, należy uczynić adnotację na świadectwie uznania buhaja, na umowie o wychów i dostawę cieląt rzeźnych, na potwierdzeniu zawarcia umowy o wychów i dostawę cieląt rzeźnych bądź na odpisie umowy o wychów i dostawę cieliczek hodowlanych.

§ 12. 1. Od decyzji prezydium właściwej rady narodowej w sprawie obniżenia obowiązkowych dostaw mleka z tytułu hodowli lub kontraktacji służy odwołanie.

2. W postępowaniu odwoławczym stosuje się odpowiednio przepisy §§ 15 — 18 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 kwietnia 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw mleka przez indywidualne gospodarstwa rolne i mleczarskie (Dz. U. Nr 22, poz. 144, Nr 48, poz. 319 i Nr 51, poz. 337) bądź §§ 17 — 19 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 maja 1952 r. w sprawie obowiązkowych dostaw mleka przez spółdzielnie produkcyjne i ich członków oraz przez inne uspołecznione gospodarstwa rolne (Dz. U. Nr 28, poz. 193, Nr 48, poz. 320 i Nr 51, poz. 336).

§ 13. Traci moc zarządzenie nr 113 Prezesa Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji z dnia 16 lipca 1952 r. w sprawie trybu i warunków przyznawania indywidualnym gospodarstwom rolnym obniżen obowiązkowych dostaw mleka.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Skupu: A. Mierzwiański